

har gjort før, advare imod at komme til alt for mange kostbare Konkurrenceanlæg med os selv, thi det kan jo ikke nægtes, at det er at konkurrere med os selv, hvis vi etablerer en helt ny Forbindelse med Mellemeuropa med en Bekostning af en halv Snæs Millioner eller mere; og der er vel næppe nogen af vore egne Forbindelser, som det gaar an at abandonnere. Vi ville selvfølgelig let komme til den Erkendelse, at den Godsmængde, der skulde føres over den eventuelle, ny Femernbane, for den allerstørste Del vilde gaa fra den nuværende Jærnbaneforbindelse over Vamdrup, altsaa blive en fuldstændig Konkurrencebane med os selv. Det er lige saa klart, at vi ikke kunne blive staaende med Gedser-Routen, som den er. Vi maa før eller senere komme til en Dampfærgeforbindelse der; og ville vi saa tænke paa at etablere en ny Linie over Rødby, bliver det selvfølgelig en Konkurrencelinie til Gedserlinien. Hvordan vi end vende og dreje det, ville vi ikke kunne undgaa at komme til at konkurrere med de Trafiklinier, vi alt have i Forvejen. Og det forekommer mig dog, at da vi have disse 4 Forbindelseslinier, vi nu have, kunde det være nok, lad os hellere anvende Penge paa at udvikle dem til det, de kunne og bør udvikles til, i Stedet for at spekulere paa at lave ny. Den Linie, jeg tror, vi stod os bedst ved at nedlægge, var sikkert Korsør—Kiel Routen, men jeg vilde dog af nationale Hensyn være noget betænkelig ved helt og boldent at lade den gaa over til Tyskland. Det var ikke just med nogen stor Glæde, at vi saa, hvad vi jo ikke kunde forhindre, at man dublerede Linien i sin Tid og satte tyske Skibe paa Dagturene, medens vi beholdt Natturene, men jeg skal ikke sige noget imod det, det var fuldstændig berettiget. Men at vi frivillig skulde abandonnere Linien og spille den over i fremmede Hænder, vil jeg nødig tro, at vi kunde gaa ind paa. Under Finanslovens 1ste Behandling, tror jeg, var der Tale om endnu en Forbindelse, som man fra anden Side paatænkte, og som jeg for øvrigt skal erkende, at der kunde være ret god Mening i, nemlig at genoptage den gamle Forbindelse over Aarøsund, hvis man ikke ogsaa der kom til det samme Resultat,

at man etablerede en Konkurrenceforbindelse med sig selv. Det kunde dog maaske være Umagen værd at overveje og undersøge, om den Trafikmængde, der nu passerer Lille Bælt og gaar imod Syd, er en saa væsentlig Del af den hele Trafik, der passerer Lille Bælt, at det i Løbet af et noget længere Tidsrum kunde overflødiggøre den kostbare Broforbindelse. Hvis det er Tilfældet, skal jeg ikke nægte, at jeg kunde være mere tilbøjelig til at støtte den Tanke at genoptage den gamle Overfart fra Assens til Aarøsund for den Del af Trafikken, der nu passerer Lille Bælt og gaar imod Syd; thi der holde vi os inden for forholdsvis ret smaa Beløb. Det skal jeg imidlertid slet ikke komme ind paa, for det er jo ligeledes en Sag, der egentlig ikke vedrører Gedser Routen, i alt Fald i meget ringe Grad, men jeg tror, det var en Overvejelse værd, og at det var værd at undersøge, hvorledes det egentlig forholder sig. Hvorfor jeg forlangte Ordet, var for at yde min Skærv til anbefaling af dette Forslags Fremme i denne Samling. Jeg skønner ikke, at vi ret vel kunne være bekendt vedblivende at lade den Sag staa hen uafgjort, og saa meget mere vilde jeg haabe og ønske det, som vi jo ikke vare langt fra at komme til en Afslutning i Fjor i det da nedsatte Udvalg; det var af andre mig ret uforstaaelige Grunde, at man kom bort fra at gøre Lovforslaget færdigt i Fjor. Jeg haaber, som sagt, at man vil gøre det færdigt i Aar, thi baade fra den ene og anden Side set og ikke mindst økonomisk set er det fuldt forsvarligt at gaa til denne Udgift.

Sloth: Det kan ikke siges, at der fra Forsvarerne af denne Route er fremkommet noget særligt nyt i Forhold til, hvad der fremkom i Fjor under Forhandlingerne. Det eneste skulde jo være det, at den højtærede Indenrigsminister oplyste, at Passagerantallet er lidt stigende paa Gedser—Warnemünde-Linien, og det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds saa lidt lysere paa denne Sags Ordning i Aar, end det forekom mig, han gjorde i Fjor. Men over selve de Hovedbetæneligheder mod Forslaget, der vare fremme her i Fjor baade i Salen og Udvalget, er der egentlig